

Qarabağ Azərbaycandır!

Mərziyyə Nəcəfova

filologiya elmləri doktoru

Şəhidliyin ünvanı əbədiyyətdir

Şəhidlər-qəlblərdə azadlıq, istiqlal işığı yandıraraq əsarət buxovlarını qırıb dağdan mərd igidlər, elimizin-obamızın ən qeyrətli ərləri, xalqımızın vüqarıdırılar. Zaman –zaman xalqımız müharibələr, ixtişaşlar, faciələr yaşayıb. Hər zaman da bu çətinliklərdən, faciələrdən bizi öz canı, qanı bahasına qurtaran, mərd igidlərimiz olub. Onlar qəhrəmanlıq rütbəsinə, ölməzlik zirvəsinə yüksəliblər. Qarabağ torpaqlarının illərlə düşmən tapdağında qalması bizim üçün çox utancverici idi. Qürurumuz qırılır, ruhumuz öləziyirdi. Bu gün canını Vətənin azadlığı və bütövlüyü uğrunda qurban verən Şəhidlərimiz al qanları ilə qəlbimizi fəxarət hissi ilə döyündürdülər. Bizim başımızı ucadan uca etdilər. Kaşki qan tökülməsəydi..., kaşki dünyada müharibə sözü lüğətlərdən silinsəydi... ifadələrini analarımız dillərindən düşürməsələr də nə yazıq ki, qansız, qurbansız Azadlıq olmur.

”Torpaq üzərində ölən varsa Vətəndir” Torpaqlarımızın azadlığı, bütövlüyü uğrunda canından keçən şəhidlərimizdən biri də Beyləqan rayonu, ikinci Şahsevən kəndində dünyaya göz açan, 21 yaşlı

şəhidimiz Mansur Elnur oğlu Teymurovdur. Mansur haqqında yazmaq, onun igidliyindən bəhs etmək mənim üçün şərəfdi. Amma, necə məlumat əldə edim - deyə düşündükcə telefon etməyə ürəyim gəlmirdi. Birdən telefona atası çıxar- Şəhid atası. Şəhid atası ilə oğlu haqqında danışmaq məni yandırır, yaxar. Yaralı yerimdi. Şəhid atası ifadəsini işlədəndə belə gözlərimin yaşı içimə ələnir, hər dəfə bu ifadədən qəlbim parça-parça olur...

Ağlıma gələn oldu, şəhid Mansurun atası Elnur telefona cavab verdi. Güclə başsağlığı verdim, qəhərdən səsim qırıldı. Xəttin o tərəfində həm oğlu ilə qürur duyan, həm də Mansur deyəndə qəddi ikiqat olub, ürəyi cadar verən bir ata vardı. Mən onu görür, mən onu duyurdum və mən onunla 21 yaşlı şəhid Mansur haqqında heç nə soruşacaq gücündə deyildim. İstəyimlə o ailənin elə qardaşı qədər cəsur, məğrur qızı olan, özü demiş ”Şəhid Mansurun bacısı” ilə telefonla danışdım. Qəhər dolu səsi məni də kövrəltdi. Bu qəhər, qüssə dolu səsdə bir qürur, fəxarət də vardı...

Mansur Elnur oğlu Teymurov 1999-cu il iyun tarixində Beyləqan rayonunun 2 Şahsevən kəndində dünyaya göz açıb. Qəhrəman Dayandur Əliyevin adını daşıyan kənd orta məktəbində təhsil alıb. Bacısı ondan böyük olsa da, ailədə böyük o olub, evdə onun sözü keçib, bir oğul övladı kimi atasının arxası, dayağı olub. Kənddə hər kəs onun ailədə, dost-yoldaş arasında hörmət, sevgi qazanmasından

Qarabağ Azərbaycandır!

ağız dolusu danışır. Müəllimləri Mansuru ən numunəvi, tərbiyyəli şagird kimi sevir, qiymətləndirirdilər. Mansur 18 yaşında Vətənə borcunu vermək üçün Naxçıvan Muxtar Respublikasına hərbi xidmətə, ordu sıralarına yollandı. İgid oğlumuz Mansur Günnüt əməliyyatında iştirak edib və göstərdiyi hünərə görə Müdafiə naziri tərəfindən şəxsən mükafatlandırılıb. Vətən sevgisi onu hər zaman hərbi hissələrə, cəbhə bölgələrinə çəkirdi. 2019-cu ildə doğma rayonundakı “N” sayılı hərbi hissədə müddətdən artıq xidmət edən hərbi qulluqçu kimi işə başlamışdı. Vətənimizin başqa igid oğulları kimi Mansur da hər zaman işqal altında olan torpaqlarımızın azad olması arzusu ilə yaşayırdı.

Vətən müharibəsinin elə ilk günündən, sentyabrın 27 –dən etibarən 2-ci Qarabağ müharibəsində hünərlə iştirak edən Mansur, hərbi tibbi yardım maşını ilə ən ağır nöqtələrdən yaralı əsgər və zabitlərimizi xəstəxanalara çatdırırdı. Eyni zamanda, yaralı əsgərlərimizi döyüş meydanından bəzən döyüşərək çıxarmağa nail olurdu. Döyüşdə olduğu üçün narahat olan valideyinləri ilə telefonda yüksək əhval-ruhiyyə ilə söhbət edər, hətta zarafatından belə qalmazdı. Mansur, çox şən, mehriban, gülərlü və zarafatçı bir gənc idi. Bütün kənd əhli onun mehribanlığından danışardı. Bütün qəhrəman dostları kimi onun da böyük arzuları və istəkləri vardı. Ən əvvəl torpaqlarımızı azad etmək və ... sonrakı arzusu sevdiyi qızla qurduğu xəyalların həyata keçməsi idi. Lakin şəhidimiz digər gənc dostları kimi bu arzusunu həyata keçirə bilmədi. Anasına, bacısına verdiyi ürək sirtini Mansurumuz özü ilə cənnətə apardı. Çiçək açmayan sevgisi ana –baçı ürəyində bir ağrıya döndü...

Mansur Elnur oğlu Teymurov oktyabr ayının 18-də Xocavənd rayonunda gedən ağır döyüşlərdə sinəsindən aldığı güllə yarası ilə müqəddəs Şəhidlik zirvəsinə ucaldı... Sevdiyi qıza belə, sevgi etirafı edə bilmədi, onu sevənlərin gözlərini yaşlı qoydu. Bəlkə də, sevginin ən alisini, ən müqədəsini var gücü ilə səsi gəldikcə, gücü yetdikcə Vətəninə etiraf etdi. Sevdiyi gözəl də qoy Mansuruna qırılmasın, qoy ondan inciməsin, belə bir igid oğlanın ürəyində yuva salmış Vətən sevgisi ilə fəxr etsin, qürur duysun.

Qəhrəman Mansurun dəfn günü bütün Şahsevən kəndi onun ziyarətinə yığılmışdı. Hər kəs Mansurun ölümünə üzülsə də, gözləri önündə böyümüş bu igidlə fəxr edirdilər. Onun mehriban simasını, qəhrəmanlığını yad etdikcə, göz yaşlarını tut bilmirdilər. Dəfn mərasimində iştirak edən cəbhə dostları Mansurun qorxmazlığından, hünərindən danışirdilər. Hamıyla ünsiyyət qura bilən, səmimiyyəti ilə yadda qalan, qohum–qardaş ürəyində özünəməxsus taxt quran Mansurun ölümü hər kəsə ağır zərbə vurdu. Mənsur da ba.qa şəhid balalarımız kimi Anamız Vətəni azad etmək arzusunu Yeganə ananın arzusundan daha üstün tutdu. Mansurdan ata-anasına dəcəl nəvələr deyil, qəhrəmanın nəşin bəzəyən, şəhidlərimizin al qanından yaranan Azərbaycan bayrağı qaldı. Və bir də onun gözlər önündən getməyən gülər üzü və yaddaşlarda qalan səmimi zarafatları oldu. Mansur Elnur oğlu Teymurov bu gün ailəsinin, onu tanıyanların, cəbhə yoldaşlarının fəxarət yeri, qürur yeridir.

Uğrunda şəhid olduğu torpaqlar artıq düşmən tapdağı altında deyil, Mansurun və minlərcə şəhidlərimizin ruhu şaddır. Şəhidlərimiz gözəl bilirdilər ki, onlar öz qanları ilə tarix yazırlar. Əsirlər ötcək, gələcək nəsillər Mansurlarımızın qəhrəmanlığını unutmayacaq, şəhidlərimizin qəlbimizdə kök saldıqları böyük və müqəddəs Vətən sevgisini qoruyub gələcəyimizə ərməğan edəcəklər.

Biz tarixə yazılan bu günləri şəhidlərimizin sayəsində əldə etdik. 2020–ci il tariximizin qanla yazılıb Zəfərlə yaddaşlara köçdüğü il, 30 illik həsrətin vüsəl ili və bizə iftixar, qürur yaşadan şəhidlərimiz ili, Ali Baş komandanımız və döyüşçü zabit heyyyətinin Qalibiyyət ili oldu. Bu qürurverici tariximizə minlərcə şəhid imzasın ataraq əbədiyyətə qovuşdu. Və əbədiyyətə qovuşan imzalar içərisində bizim elin -Şahsevən elinin qəhrəman balası Mansur Elnur oğlunun da imzası

Qarabağ Azərbaycandır!

yaşadıqca yaşayacaq, unudulmayacaq, tarixin şanlı səhifələrində qırmızı xəttlə qalacaq. Əbədiyyətə qovuşan ömür hər kəsə nəsib olmur, ancaq bu şərəf Mansura qismət oldu, o əbədiyyətə qovuşdu. Mənsur kimi minlərcə oğul yetişdirib Vətənimizə qurban verən Analara, o Anaların simasında Mənsur kimi qeyrətli, cəsur, mərd bir oğul yetişdirən Yeğənə Anaya əsgərlərimizin dilindən yazdığım misraları bölüşmək istəyirəm:

Bu zəfər günlərində,
Qara yaylıq bağlama.
Ana, qurbanın olum,
Oğul deyib ağlama.
Şəhidlərin qanını,
Biz hünərlə alırıq.
Bu gün zəfər günüdür,
Biz qələbə çalırıq.
Bu gün ayağa qalxıb,
Şanlı-şərəfli ordum,
İgidlərin gücüylə,
Azad olubdur yurdum.

Azad olan hər qarış torpaqlarımızdan minlərcə Şəhid ürəyinin sevgi döyününtüləri duyulur. Ruhu azad olmuş torpaqlarımızın ruhunda yaşayan Şəhidliyimiz ölməzdir!

Vətən simurqları (Toplu). – 2020. – s. 128-132.